

ВИВЧЕННЯ ІМУНОГІСТОХІМІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ШКІРИ ХВОРИХ НА ПСОРІАЗ ТА КОРЕКЦІЯ ВИЯВЛЕНИХ ПОРУШЕНЬ**А.М. Дащук, Н.О. Пустова***Харківський національний медичний університет*

За сучасним уявленням, псоріаз – це мультифакторіальний дерматоз, патогенез якого вивчений недостатньо. Тому велика увага приділяється вивченню патогенетичних механізмів розвитку псоріазу. Мета дослідження – встановлення ролі інгібіторів клітинного циклу у патогенезі псоріазу й оцінка ефективності патогенетичної терапії. Матеріали й методи. У дослідження було включено 126 хворих на псоріаз, які були розподілені на дві групи. В основну групу увійшли 100 пацієнтів, серед яких: у 53 хворих була стаціонарна стадія псоріазу; у 47 – прогресуюча стадія захворювання. Пацієнти контрольної групи за своїм складом не відрізнялися від основної. Для об'єктивної оцінки тяжкості захворювання та площі ураження використовували індекс *PASI*, який у середньому коливався

від 15 до 20 одиниць. Обговорення результатів. У хворих на псоріаз після проведеного комплексного лікування Глутоксимом відмічалась відсутність експресії в шипуватому і базальному шарі епідермісу білків p16 та p19, а експресія білків p21 та p53 була слабкою (3-5 %). Це свідчить про підвищення апоптичної активності клітин епідермісу та зниження процесів проліферації. При гістологічному дослідженні спостерігалася нормалізація гістологічних порушень. Відмічалось також скорочення терміну перебування хворих у стаціонарі. У зв'язку зі зручністю застосування Глутоксиму та його високою ефективністю при лікуванні будь-яких форм псоріазу, він може бути рекомендований для використання як в стаціонарі, так і в амбулаторних умовах.

ВИВЧЕННЯ І ОЦІНКА МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ШКІРИ ХВОРИХ ПСОРІАЗОМ**А.М. Дащук, Н.О. Пустова***Харківський національний медичний університет*

Псоріаз є одним з найбільш поширених захворювань шкіри. Встановлено, що структурною основою псоріатичної хвороби є імунне запалення сполучної тканини і мікроциркуляторного русла. Мета роботи – вивчення патоморфологічних змін в епідермісі і дермі та розподілу колагену в біоптатах шкіри хворих псоріазом. Методи дослідження. Для досягнення мети роботи використовувалися наступні методи дослідження: гістологічні і гістохімічні – вивчення морфофункціонального стану шкіри; імуноморфологічні – визначення типів колагену в дермі. Було проведено імуноморфологічне типування колагену I, III, IV, V типів у хворих на псоріаз. Поряд з нормально забарвленими пучками колагену I типу виявляли слабо забарвлені ділянки, з розмитими контурами, в центрі яких розташовувалися тонкі

фрагментовані нитки. Такі вогнища деструкції колагену I типу виявляли постійно. Найінтенсивніше колаген III типу забарвлювався в зоні розміщення сосочків і навколо придатків шкіри. Зони деструкції колагену III типу також відповідали вогнищам деструкції колагену I типу. Базальна мембрана містила колаген IV типу, тоді як колаген V типу практично не визначався навіть у вигляді слідів. Отримані при дослідженні дані дозволили доповнити сучасне уявлення про патогенез псоріазу. Подальший розвиток досліджень в цьому напрямі може стати передумовою оптимізації лікувальної тактики і пошуку нових терапевтичних препаратів і методів, направлених на нормалізацію стану сполучної тканини і процесів колагеноутворення у хворих на псоріаз.